



עפ"ג 7820/01/21 - פלוג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 7820-01-21

פלוגע"י ב"כ עו"ד ראובן טקו

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט לארי בבלי) מיום בת"פ

57166-04-18.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם של בן זוג ונדון ל - 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי למשך 6 חודשים. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום היו המערער והמתלוננת נשואים מזה ארבע שנים ולהם שני ילדים. ואלה המעשים: לפי עובדות האישום הראשון, ביום 21.4.18, בעקבות ויכוח שנתגלע בין השניים, הכה המערער את המתלוננת בגבה באמצעות ידיו. בעקבות המכה, נפלה המתלוננת על כיסא שהיה בקרבתה. לאחר מכן הכה בגבה, בשנית, באמצעות ידו. לפי עובדות האישום השני, כשנתיים עובר לאירוע המתואר באישום הראשון, בעודם נוסעים ברכב, הכה המערער את המתלוננת בפניה באמצעות ידו וכתוצאה מכך ירד לה דם.

3. לאחר שנשמעו מספר עדי תביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שלפיו המערער יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויישלח לעריכת תסקיר שירות המבחן. ביחס לעונש, הוסכם בין הצדדים כי ככל שיתקבל תסקיר חיובי בעניינו של המערער, תעתור המשיבה לעונש מקסימלי של שישה חודשי עבודות שירות, בעוד ההגנה חופשית לטעון לעונש המבוקש על ידה.

טענות הצדדים

עמוד 1



4. ב"כ המערער עותר להטלת של"צ תחת המאסר בעבודות שירות ולהתחשב בתקופת המעצר בה המערער שהה. נטען, בקצרה, כי על אף ששירות המבחן המליץ על הטלת עבודות שירות, בני הזוג השלימו זה מכבר ואף נולד להם ילד נוסף והמערער לקח חלק בתהליך שיקומי. כמו כן, נטען כי יש להתחשב בהשפעה של העונש על מצבה הכלכלי של המשפחה. הוסף, כי חלפו חמש שנים מאז המעשים, המערער שהה ארבעים ימים במעצר ולאחר מכן במעצר בית כחודש. בתקופת מעצר הבית המערער והמתלוננת התגרשו, לאחר מכן הילדים נמסרו לחזקתו, אולם בהמשך המתלוננת חזרה לחיות עם המערער וכיום הם נשואים. המערער עבר הליך שיקומי. מאסר בעבודות שירות יפגע במשפחתו. של"צ ארוך יהיה מועיל יותר למערער ולציבור. בכל מקרה, יש לנכות את ימי המעצר.

ב"כ המשיבה טענה כי אין מקום להתערב בגזר הדין. המתחם שנקבע מעביר מסר כנגד אלימות. לעניין המשפחה, באה הפנייה לתסקיר מיום 12/9/19 ועל כך שמדובר במציאות חיים מורכבת של המשפחה. לעניין ניכוי ימי המעצר - אין לכך מקום, שכן העונש מקל.

מכאן, שלטענת המשיבה יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 31 שנים, נשוי ואב לילדים. המערער מסר כי בשנת 2018 ובעקבות ההליך המשפטי, התגרשו בני הזוג. בחלוף שלושה חודשים חזרו לזוגיות. בחודש אוגוסט 2018 שולב המערער בקבוצה טיפולית ייעודית לאלימות במשפחה, אך נוכחותו היתה חלקית בלבד. שירות המבחן עמד על כך שקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות העבירות. בהמשך, שולב המערער בטיפול פרטני במרכז לאלימות במשפחה והקפיד על נוכחות מלאה. המערער שלל אלימות פיזית כלפי המתלוננת והודה באלימות מילולית בלבד. המערער המשיך בטיפול זה במשך כתשעה חודשים ונמסר כי המערער מגלה תובנות ביחס לאלימות רגשית ופסיכולוגית שהפעיל בעבר כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין כי הטיפול במערער נסתיים ומוצה, וכי בני הזוג בוחרים בחיים משותפים. נוכח כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות.

דין

6. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, והתערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין, למעט סוגיית ניכוי ימי המעצר, שיש להידרש אליה, אף שאינה בגדר טעות.

7. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, הגם שנתקבלה לאחר שמיעת מספר עדי תביעה, העדר הרשעות קודמות וההליך הטיפולי שעבר. כמו כן, יש להתחשב בהיות המערער



מפרנס יחיד למתלוננת ולילדיהם. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, המערער תקף את אשתו בשתי הזדמנויות שונות בדרך אלימה. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, עולה כי בצד הודאתו בביצוע העבירות, הוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ומקבל אחריות רק על הפעלת אלימות מילולית כלפי המתלוננת. בית משפט קמא עמד על כך שלאחרונה גוברת תופעת האלימות כלפי נשים. במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה, אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו. העונש צריך להלום לא רק את חומרת המעשים, אלא גם לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד (ר': ע"פ 4732/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו) (2012)). בנסיבות דנן, השתת צו של"צ איננה מבטאת את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשי אלימות בעתיד והוקעתם. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם, למעט ניכוי ימי המעצר מתקופת המאסר.

המערער יתייבב לריצוי עונש המאסר לתקופת 5 חודשים בניכוי ימי מעצרו, בהתאם לחוות דעת הממונה, ביום 13/6/21.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"א, 11 מאי 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד